

ЦАРЕТЪ — МАГИ

Коледенъ разказъ — отъ Фернандъ Бейсие.

Тримата влѣхви¹, идящи отъ къмъ Изтокъ отиваха въ Витлеемъ, водени отъ звѣздата, която вървѣше полекичка прѣдъ тѣхъ въ синото прозрачно и чисто небе, оставяйки слѣдъ себе си една дълга златна слѣда.

Слѣдъ влѣхвитѣ вървѣха тѣхнитѣ слуги и прислужници, които носѣха въ сандѣчета съ сребърни украшения чуднитѣ дарове, прѣдначени за дѣтето, за чието рождение тѣ бѣха прѣдизвѣстени. Гаспаръ, най-големиятъ, носѣше миро, Валтазаръ — злато, и Мелхиаръ — тимиянъ.

Съ извадени мечове или съ копия на рамо,

придружаваха ги още и пазителитѣ имъ, а задъ всѣкиго отъ тѣхъ, сѣкашъ сковани въ блѣстящего имъ обрѣжване, вървѣха трима щитоносци, отъ които първия носѣше — знамето на господаря, втория — скиптъра, а третия — короната, златото и диамантитѣ на която по нѣкога лъщѣха като странни свѣтулки.

Слѣдъ тѣхъ идѣха музикантитѣ, съ китара въ рѣка или съ флейта на уста, сетнѣ количкитѣ, и най-сетнѣ, покрити съ чулове отъ алена коприна, мулетата и камитѣ, водени за оглавницитѣ отъ едри черни роби, които, за отличие, носѣха златна халка на шията и на пояса.

И, при радостния звукъ на инструментитѣ, при блѣсъка на луната, която огрѣваше добръ дългия бѣлъ пѣтъ, обрасълъ по краищата съ

¹ Маги или влѣхви се казвали свещеннослужителитѣ у старитѣ перси; тѣ сж били опитни въ звѣздобройството и тайнитѣ на природата, правили сж вѣлшебства (магии), отъ което сж и получили името си.